

श्री जैन धर्म प्रकाश

JAIN DHARAMA PRAKASH.

पुस्तक ६ कुं अर्थात् शुद्धि. १५ संवत्. १८४६ अंक. ४ थे।

मालिनी.

प्रशम रस निमग्नं, दृष्टियुग्मं प्रसन्नं;
वदन कमल मंकः कामिनी संगं शून्यः
कर युगमपि यत्ते, शस्त्र संबंधं बंध्यं
तदसि जगति देवो, वीतरागस्त्वमेव ॥ १ ॥

प्रगट कर्त्ता

श्री जैन धर्म प्रसारक सभा
भावनगर.

अमदावादमां.

“अंगुलो वर्नाङ्गुलर प्रीन्टींग प्रेसमां”

२१० नथुलाई रतनव्हे छापी प्रसिद्ध इथुं.

शक १८१२.

सन् १८५०

मूल्य वर्ष १ नो ३१-०-० अगाडिथी पोस्टेज ३०-३-० लूड

पुस्तक अंक ओकना ३ ०-२-०.

અનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ
છવ અને કર્મ.	૪૯
ધનપાલ પદ્ધિતની કથા.	૫૩
જૈનધર્મોદય.	૫૭

આસ સૂચના.

જ્ઞાનતું બહુ માન જ્ઞાતાંવરણી કર્મનો ફાયદો કરે છે અને જ્ઞાનની આસાતનાથી જ્ઞાનાવરણી કર્મ બંધાય છે માટે ચોપાનીઆને રખડતું ન રેલતાં ઊંચે આસને મુકવું અને આદ્યંત લક્ષ્યપૂર્વક વાંચી યથાશક્તી ધર્મકાર્યમાં પ્રવર્તવું.

સર્વે જૈનધર્મી લાઘવોને અવશ્ય ખરીદ કરવા લાયક

ચરિતાવળી.

અથવા

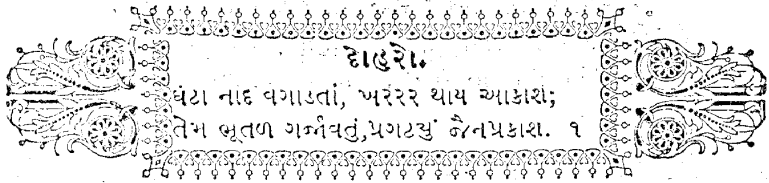
જૈન કથા સંગ્રહ.

મુંદર, રસીક અને બોધદાયક દશથી પંદર વાર્તાઓનો સમુહ આ ચોપડીમાં છાપવામાં આવશે. એ સઘળી કથાઓ એવી સારી રીતે લખવામાં આવશે કે તે વાંચી દરેક વાંચનાર આનંદ પામવા સાથે બોધ પ્રાપ્ત કરશે. એ ચોપડી લગભગ ચોપાનીઆ જેવડા કદની આશરે ૩૭૫ પાનાની થશે તે સાથે મુંદર અને મજબુત પાકાં પુઠાથી બંધાવામાં આવશે જૈનોને માટે આવી એક પછી ચોપડી નથી.

અગાઉથી પૈસા ઘોઠલી નામ નોંધાવનારે કિંમતનો રૂ. ૧૫ મોકલવો પાછળથી કિંમત વધારે રાખવામાં આવશે. માટે યાદ રાખવું કે, નહીં માહુક થનાર પસ્તાશે.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

JAIN DHRMA PRAKASH.

પુસ્તકકંદ કું.શક ૧૮૧૨.અશાઠ શુદ્ધિ ૧૫. વીર સંવત ૨૪૧૬ અંક ૪થો.

શ્રી જૈનધર્મો જયતિતરામ.

જીવ અને કર્મ.

(અખનાર સુનિમહારાજ શ્રી શાંતિવિજયજી.)

કર્મ સુખ્યત્વે કરી આઠ પ્રકારના છે તેમાં સર્વ કરતાં વધારે દુઃખ-
નું કારણ મોહ કર્મ છે.

સમીક્ષક—કર્મ જડ કે ચેતન?

ઉત્તર—કર્મ જડ હોય છે અને આત્માના શુભાશુભ અધ્યવસાયથી
આત્માની સાથે અનાદિ કાળથી લોહીભૂત થયેલા છે. જેમ કોઈ પુરૂષના શરિર
ઉપર તેજનું વિસ્તરણ કરી તેને નગરમાં ફેરવીએ અને તેને શરિરે જેમ
મૂલમરજા વિગેરે ચોટી લોહીભૂત થઈ જાય છે તેમ હવેને રાગદ્વેષથી
પ્રણામની ચીકણને યોગે કર્મરજા સંપ્રાપ્ત થાય છે અને આત્મા સાથે એ-
કીભૂત થઈ જાય છે.

૫૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

સમીક્ષક—મોહ કર્મનું સ્વરૂપ શું ?

ઉત્તર—મોહ કર્મનું સ્વરૂપ કુંકમાં એ છે કે—તેના યોગથી જીવ મુગ્ધાય છે અને હેયોપાદેયનું સ્વરૂપ જાણતો નથી. વિષય વિદ્યારના સાધનો વિગેરે જે જે પદાર્થો વિષયલી સમાન છે તે તે પદાર્થો મોહકર્મથી મોહિત થયેલો મનુષ્ય અમૃત સમાન જાણીને સેવે છે. ક્રોધ અને માન કરતું ક્ષતિકારક છે એમ જાણ્યા છતાં પણ મોહકર્મના જીવ્યથી મુગ્ધાઈને ક્રોધ માન કરેછે, રૂદન કરે છે, આત્તંબ્યાન કરે છે, અને વિવેક વિકળ થઈ જાય છે. મોહકર્મની વિજ્ઞાનના અપૂર્વ છે.

સમીક્ષક—અરૂપી આત્માને રૂપીકર્મ વિહ્વળ કેમ કરી શકે ?

ઉત્તર—જેમ રૂપી મદીરાપાન આત્માના અરૂપી માન ગુણને આ-ચ્છાદિત કરી વિહ્વળ કરી નાંખેછે તેમ અરૂપી આત્માને રૂપીકર્મ વિહ્વળ કરી શકે છે.

સમીક્ષક—અરૂપી દ્રવ્ય રૂપી દ્રવ્યનું ભાજન કેમ થઈ શકે ?

ઉત્તર—જેમ અરૂપી આકાશ રૂપી પુદ્ગળ આદિ દ્રવ્યોનું ભાજન (આધારરૂપ) છે તેમ અરૂપી આત્મા પણ રૂપી કર્મના યોગથી આધારરૂપ અર્થાત્ ભાજનરૂપ થઈ શકે છે. સારાંશ એ કે રૂપી કર્મ અરૂપી આત્માને લાગી શકે છે.

સમીક્ષક—જીવ પહેલાં કે કર્મ પહેલાં ?

ઉત્તર—જીવ અને કર્મમાં કોઈ પહેલું નથી અને કોઈ પાછળ નથી અર્થાત્ અનાદિથી સ્વભાવે મળેલાં છે.

સમીક્ષક—આત્માને પહેલાં માનીએ અને કર્મને પાછળથી ઉત્પન્ન થયેલાં માનીએ તો શું હાની ?

ઉત્તર—આત્માને પહેલાં નિર્મળ માની કર્મને પાછળથી જીવને લાગ્યા એમ માનવામાં બહુ ક્ષતિ છે કેમકે નિર્મળ આત્માને શા હેતુથી કર્મ લાગ્યાં ? કહેશો કે સ્વભાવે કરી. તો આપણને તપન્ય નિયમ કરી નિર્મળ થઈ સુક્ત થયા પછી પણ શા માટે ફરીને કર્મ નહીં લાગે ? અને સુક્ત થયા પછી પણ જો કર્મ લાગતાં હોય તો તપન્ય નિયમ કરવા વ્યર્થ થઈ જાય.

સમીક્ષક—કર્મ પહેલાં અને આત્મા પાછળથી ઉત્પન્ન થયો ગણીએ તો ?

ઉત્તર—આત્મા પાછળથી ઉત્પન્ન થયેલો માની કર્મને પ્રથમ માની-વે તો પણ હીક નથી. કેમકે જ્યારે આત્મા પ્રથમ નહેતો તો કર્મ કોણે

જીવન અને કર્મ

૫૧

૧૦૦ મિલિયન રૂબિયન આપણે કરીએ તે કર્મ કહેવાય. આત્મા વિના કર્મ કાઢે કર્મ અને કાને આપણે રહ્યાં? સખ્ય એમ માનવું વાસ્તવિક નથી.

સમીક્ષક—આત્મા અને કર્મ એક સથે ઉત્પન્ન થયાં માનીએ તો?

જાતર—તોપણ દૂષણ આવે છે કેમકે જે જાને વસ્તુ એક સાથે ઉત્પન્ન થઈ હોય તેમાં એક બીજાને ઉત્પાદકપણું સિદ્ધ થઈ શકે નહીં. માટે આત્મા અને કર્મ એ જાને અનાદિ કાળથી સ્વભાવે કરીને મળેલા સમજો જે જીવે સર્વજ્ઞ બગવાનના શાસનનો ઉપદેશ શ્રવણ કરી તપન્ય કરે છે તેઓ કાળાંતરે મુક્ત થઈ શકે છે. મુક્ત થયા પછી કર્મલેપ લાગી શકતો નથી અને ફરી સંસારમાં આવતરવું પણ થતું નથી. જ્યાં સુધી કર્મ સંબંધ રહ્યો છે ત્યાં સુધીજ સંસાર જમણું છે.

સમીક્ષક—આત્મા શાસ્ત્રદ્વારા શ્રવણ કરે છે અને જાણે છે કે પાપ કરવું ખોટું છે. ફર જાણીશું છો શામાટે પાપ કરે છે?

જાતર—કર્મ ઉદય એવો બળીષ્ઠ છે કે આત્માને મુંઝાવી દઈ જોરા-જોરીથી જોડાવી દે છે અને જોડાવ્યા બાદ આત્મા લાચારીથી કર્મ આધીન થયો થકા નિવર્તે થઈ શકતો નથી.

સમક્રિત ધારી વિવેકવાન આત્મા પાપ કરતી વખત અંતરંગથી ન્યારાપણું સમજે છે અને ભવનો ભય રાખી પાપમાં લાચારીથી પ્રવર્તે. માન થાય છે એટલે તેને કર્મનો બંધ શિથિલ પડે છે. અને મિથ્યાત્વી અર્થાત્ ધર્મ શું અને પરલોક શું? તેની જોને તાત્વિક રીતે ખબર નથી તેમ ભવનો જોને ભય નથી તેવો વિવેક હીન આત્મા પાપ કરતી વખત અલંત આસક્તતા ધરાવે છે તેથી તેને કર્મનો બંધ દ્રઢ પડે છે. સારાંશ એ સમજો કે સમ્યક્ત ધારી વિવેકવાન આત્મા પાપને પહેલાં અને પાછળ જાને વખત માહું સમજે છે અને મિથ્યાદૃષ્ટી આત્મા પાપને પ્રથમ, મધ્યમ અને અંતે ત્રણે જગ્યાએ માહું સમજતો નથી. પાપ કરતાં પહેલાં જે એમ વિચારે છે કે આ અનુચિત કાર્ય કરવું વીતરંગોએ માહું કહ્યું છે માટે આપણે કરવું ન જોઈએ. કર્મોદયથી કદાપિ થઈ ગયું તો પાછળથી પસ્તાવો કરે છે કે આ આપણે માહું કયું. એ ખરેખરા સમક્રિતિના ચિન્હ છે અને એજ હેતુથી સમક્રિત ધારીઓની શિદ્ધ મુક્તિ કહી છે. સમક્રિત ધારી આત્મા બોગની વખત યોગ યાદ કરે છે અને

૫૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

અન્ય આત્મા યોગની વખત ભોગ યાદ કરે છે. સમકિત ધારી જીવ પાપકર્મ કરતાં ભવનો ભવ રાખી અંતરંગની ચારાટ રાખે છે અને અન્ય જીવ પાપકર્મ રાચીગાચીને નિધ્વંસ ભાવથી કરે છે મિથ્યા દૃષ્ટિ જીવ કુંદુંખ પરિવારને અંતરંગથી આપણું સમજે છે અને સમકિત ધારી ન્યારં સમજે છે. કહ્યું છે કે—

સમકિતધારી જીવડા, કરે કુટુંબ પ્રતિપાળ;

અંતર ઘટ ન્યારા રહે, જ્યું ધાવ ખેલાવે જાળ. ૧

સમીક્ષક—પાપ કરીને પાછગથી પસ્તાવો કરીએ તો કરેલું પાપ છુટી શકે છે ?

ઉત્તર—પસ્તાવો એ પ્રકારનો છે. એક ખરા દીક્ષથી અને ખીન્ને ઉપરથી. જે ખરા દિક્ષનો પસ્તાવો છે તેથી બેશક કરેલું પાપ છુટી શકે છે અને ઉપરથી લોકને દેખાડવાનો પસ્તાવો કરવાથી પાપ છુટી શકતું નથી.

સમીક્ષક—મનથી કરેલું પાપ કાયાથી ભોગવવું પડે કે નહીં? તેમજ વચનથી કરેલું પાપ પણ કાયાથી ભોગવવું પડે કેવા નહીં?

ઉત્તર—મનથી કરેલું તેમજ વચનથી કરેલું પાપ જો આજોયું પ્રતિકર્યું ન હોય તો કાયાથી ભોગવવું પડે છે.

આચાર્ય શ્રીમદ્ રત્નશેખર સૂરિએ શ્રાદ્ધ વિધિ ગ્રંથમાં કહ્યું છે.—

અનુષ્ઠુપ્ત્તમ્.

ચાહ્માત્રેણાર્જ્યતેષાપં મનોનાત્રેણવાપેયત્ ।

તદપિહ્યપ્રતિક્રાંતં કાયનેવાનુસૂયત્રે ॥ ૧ ॥

સમીક્ષક—આ જન્મનું કરેલું પાપ અને આ જન્મનું કરેલું પુણ્ય જન્મમાં પણ ઉદય આવી શકે છે ?

ઉત્તર—કુટુંબ પાપ કે કુટુંબ પુણ્ય આ જન્મમાં પણ ઉદય આવી શકે છે.

સમીક્ષક—કાયાએ કરેલું પાપ કાયાએ ભોગવવું પડે કે નહીં ?

ઉત્તર—કાયાએ પાપ કરતી વખત મનના તીવ્ર અધ્યવસાય અર્થાત્ મનના તીવ્રભાવ જો સાથે જોડાયેલા હોય તો તે પાપથી પડેલો નિકાચિત્ કર્મ બંધ કાયાએ ભોગવવો પડે અને જો મનનાભાવ ન જોડાય હોય તો

ધનપાલ પંડિત કથા.

૫૩

પડેલો શિયળ કર્મ બંધ તપન્ય નિયમથી નાશ પણ થઈ શકે છે એટલે તે કાપાએ ભોગવવું ન પડે.

સમીક્ષક—કર્મ વિમુક્ત ઈશ્વર એક છે કે અનેક ?

ઉત્તર—જો સામાન્યની અપેક્ષા વિચારીએ તો સર્વ મુક્ત થયેલા આત્મામાં આત્મત્વપણું એક છે એટલે ઈશ્વર એક પણ કહી શકાય છે અને તેજ મુક્ત થયેલા જુદા જુદા આત્માઓમાં પોતપોતાનું જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રપણું ન્યારૂં ન્યારૂં હોવાથી અથવા સર્વના આત્મા ન્યારા હોવાથી ઈશ્વર અનેક પણ છે.

સમીક્ષક—કેટલાક મતાવલંબીઓ ઈશ્વરએકજ કહે છે તે કેમ ?

ઉત્તર—જો ઈશ્વર એટલે કર્મથી નિર્મુક્ત થયેલ આત્માએકજ હોય તો તપ નિયમ કરવા વ્યર્થ થઈ જાય. કારણ કે તપ નિયમ જો આટલાજ માટે કરે છે કે આપણે પણ કર્મથી નિર્મુક્ત થઈ સિદ્ધ અર્થાત્ ઈશ્વર સદૃશ થઈએ. જો તપ નિયમથી પણ ઈશ્વર સદૃશ ન થવાનું હોય તો પછી સર્વ ક્રિયાકાંડ જે જે સિદ્ધાંતોમાં કરવા કહ્યા છે તે તે સિદ્ધાંતોને અધીષ્ઠિત આવે. માટે માનો કે જે જે જોવા તપ નિયમ કરશે તે તે પોતાના આત્માને નિર્મળ કરી ઈશ્વર સદૃશ થશે. તથાસ્તુ.

ધનપાલ પંડિત કથા.

અવંતી નગરીને વિષે લોજરાજનું રાજ્ય કરે છે. તેજ નગરીમાં સર્વધરનામે પુરોહિત રહે છે તેજ પાપાજી અને શોભન એ નામના એ પ્રમુખ તેજના પાપાજીને મુજબુદ્ધાપણથી રાજના બહુ માનનીય થયેલા છે. એકદા તે નગરીનેવિષે સિદ્ધસેન આત્માર્પના સંતાનીય શ્રીસુરિયત આચાર્ય અથવા ગ્રંથાતરનામ તે શ્રી ઉદ્યાતન સૂરિના શિષ્ય શ્રી વર્દમાન સૂરિ બહુ ભવ્યજીવેને પ્રતિભોધ કરવા નિમિત્તે પધાર્યા. તે સમયે સર્વધરને ઉપાશ્રયે જવા આવવાથી ગુરૂ મહારાજની સાથે પ્રીતિ ઉત્પન્ન થઈ. એક દિવસ તેણે ગુરૂમહારાજને પુછ્યું—હે સ્વામિન્ મારા મહાના આંગણની ભૂમિનેવિષે કોટિ દ્રવ્ય સ્થાપન કરેલું છે પરંતુ ઘણી શોધ કર્યા છતાં તેનો પત્તો મળતો નથી માટે કોઈ પ્રકારે દ્રવ્ય પ્રાપ્ત થાય? ગુરૂ મહારા

૫૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

જા કાંઈક હસીને બોલ્યા 'કદાપિ પ્રાપ્ત થાય તો તું શું કરે' ? ત્યારે સર્વધર બોલ્યો 'હે સ્વામિન્ અર્ધ દ્રવ્ય આપું.' ગુરૂ મહારાજને તત્કાળ તેને ધરે જઈને કાંઈ પ્રયોગવડે તરતજ સર્વ દ્રવ્ય પ્રગટ કરી આપ્યું. સર્વધરે તરતજ તેના બે ભાગ કર્યા અને ગુરૂ મહારાજને કહ્યું કે સ્વામિન્ અર્ધ દ્રવ્ય ગ્રહણ કરો. ગુરૂએ કહ્યું 'હે સર્વધર! દ્રવ્યે કરીને અમારે કાંઈ પણ પ્રયોજન નથી. એ પ્રકારનું દ્રવ્ય તો છતું ત્યાગ કરીને અમે નીકળ્યા છીએ. ત્યારે વિપ્ર બોલ્યો કે 'જે તેમ છતું તો તમે અર્ધ દ્રવ્ય કેમ માગ્યું ?' ગુરૂ બોલ્યા હે વિપ્ર ! શુદ્ધના સારનું અર્ધ આપ.' તેણે કહ્યું 'મારા ધરમાં આ શિવાય બીજું સાર ભૂત શું છે ? ગુરૂએ કહ્યું 'તારે સારભૂત એવા બે પુત્ર છે તેમાંથી એક આપ' આ પ્રમાણે સાંભળીને સર્વધર પુરોહિત વિવાદ પામ્યો હતો. મૈન ધારણ કરતો હવો. ગુરૂ મહારાજ પણ અન્યત્ર વિહાર કરી જતા હતા.

હવે તે વિપ્ર ગુરૂમહારાજના ઉપગારને સ્મરણ કરતો હતો તેનો પ્રત્યુપગાર ન કરી શકવાથી શક્ય પીડિતની પેઠે કેટલોક કાળ નિર્જીવાવતો હવો. અનુક્રમે એકદા તેને મરણાંત વ્યાધિ આવ્યો તે પ્રસંગે તેના પુત્રે એ અંત્યાવસ્થાને યોગ્ય ધર્મક્રિયા કરીને પોતાના પિતાને કાંઈ પ્રકારના મનના દુઃખે દુઃખિત બાણીને પુછ્યું. 'હે તાત, તમારા ચિત્તમાં જે હોય તે કહો.' ત્યારે પિતાએ સર્વ વૃત્તાંત પ્રથમનો નિવેદન કરીને કહ્યું. 'હે પુત્રો, તમારા બેમાંથી એકજણે ચારિત્ર ગ્રહણ કરીને મને અનુણી કર્યો' આ વચન સાંભળીને ધનપાણ તો ભય પામ્યો હોય તેમ નીચું જોઈને મૈન રહ્યો એટલે શોભન બોલ્યો 'હે પિતા! હું દિક્ષા ગ્રહણ કરીને તમને અનુણી કરીશ તમારા દિક્ષમાં તમે આનંદ ધારણ કરો.' આ પ્રમાણેના પુત્ર વચન સાંભળીને નિશ્ચિંત થયા પછી સર્વધર પુરોહિત પંચ ત્વ પામ્યો. તેની મૃતક્રિયા કરીને શોભને શ્રી વર્દમાન સૂરિના શિષ્ય શ્રી જિનેશ્વર સૂરિની પાસે દિક્ષાગ્રહણ કરી. ધનપાણ તેદિવસથી રૂદ્ધમાન થયો. સતો જૈન ધર્મનો દ્રેષી બની ગયો. અને અવતીને વિષે સાધુ મુનીરાજનો વિહાર પણ બંધ કરાવ્યો.

અવતી નગરીના સગ્રે મળીને શ્રીગુરૂ મહારાજની સમીપે પત્ર લખીને નિવેદન કર્યું કે—'હે સ્વામિન્ ! કદાપિ શોભનને દીક્ષા ન આપી હોત તો મહાત્મ્યના પર્વ મત કારણ કે પત્તકી તો મનાઈની ઉપમા છે. શેષ

ધનપાણ પાંચ કથા.

૫૫

જનને દીક્ષા આપવાથી તેને બાઈ ધનપાણ પુરોહિત વિધ્યાગતિપણથી રૂઢમાન થયો સનેા ધણીજ ધર્મની દાની કરે છે. આ પ્રમાણેનો વૃત્તાંત જાણીને આચાર્ય મહારાજે શોભનને ગીતાર્થ જાણી શુભદિવસે વાંચના ચાર્ય કરીને એ સાધુઓની સાથે ધનપાણ કૃત ઉપદ્રવની શાંતિને અર્થે ઉજવણી તરફ વિહાર કરાવ્યો.

શોભનાચાર્ય પણ ગુરૂની આજ્ઞાએ કરીને સાંધી વિહાર કરી અતુઃક્રમે ઊજવણની આવ્યા. સાં નગરના દરવાજા બંધ દેખીને રાત્રે નગરની બહાર રહ્યા. પ્રભાતે પ્રતિક્રમણ કરીને જોવા નગરમાં પ્રવેશ કરે છે તેવો ધનપાણ સામે મળ્યો. જનધર્મનો દેવી એવો ધનપાણ શોભનાચાર્યને ન જોળખવાથી આ પ્રમાણેનું હાંસી વચન બોલ્યો—ગર્દભવંત નમસ્તે આ પ્રમાણેનું વચન સાંભળીને શોભનાચાર્ય તેને જોળખ્યા છતાં તેની ઉક્તિને યોગ્ય પ્રતિ વચન બોલ્યા—કપિવૃષ્ણાય વયસ્ય સુખંતે આ પ્રમાણે સાંભળીને ધનપાણ બોલ્યો—કુત્રમવેદ્ ભવદીય નિવાસઃ “તમારો નિવાસ ક્યાં છે?” શોભનાચાર્ય કહ્યું—યત્રમવેદ્ ભવદીય નિવાસઃ “જ્યાં તમારો નિવાસ છે (સાંજ અમારો નિવાસ છે)” હવે ધનપાણે પોતાના બાઈનું વચન જોળખ્યું એટલે લજ્જિત થયો સનેા કાંઈક નગરની બહાર ગયો અને શોભનાચાર્યે નગરમાં પ્રવેશ કર્યો.

શોભનાચાર્યે નગરમાં પ્રવેશ કરી પ્રત્યેક જિન ચૈત્યે જિનવંદન કરીને જોવા ચૈત્યની બહાર આવ્યા કે નરેન સમગ્ર સાંધ એકજ મળીને સાં આવ્યો અને ગુરૂ મહારાજના ચરણકમળ પ્રત્યે નમસ્કાર કરીને આગળ બેઠો. તે સમયે શોભનાચાર્યે શોભન વાણી વડે કરીને ધર્મ દેશના દીધી. પછી સર્વ સંધની સાથે પોતાના બાઈ ધનપાણને ઘરે આવ્યા. તેણે પણ સન્મુખ આવીને પરમ વિનયવડે નમસ્કાર કર્યો અને ઉતરવાને માટે સુશોભિત એવી ચિત્રશાળી આપી. માતા અને સ્ત્રીની પાસે ધનપાણ બોજન સામગ્રી તૈયાર કરાવવા હાજરો એટલે શોભનાચાર્યે તેને વાંચો કે આ-ધાકર્મી (પોતાને અર્થે કરેલો) આહાર સાધુને ખાધે નહીં.

પછી શોભનાચાર્યની આજ્ઞા વડે ખીન્ન સાધુ શ્રદ્ધાળુ શ્રાવકને સાંધી આહાર વહોરવા ચાલ્યા એટલે ધનપાણ પણ સાથે ચાલ્યો. તે અવસરે કોઈ શ્રદ્ધાળુ શ્રાવકને ઘરે આહાર વહોરતાં કોઈ શ્રાવીકાએ મુનિને વહોરાવવા માટે દલિતું પાત્રપાસે મુક્યું. સાધુએ પુછ્યું કે આ દલિ શુદ્ધ છે?” તેણે કહ્યું “ત્રણ દિવસનું છે” મુનિએ કહ્યું “સારે અવેળ્ય છે કારણ કે ત્રણ દિવસનું વડો જિનાગમને જિન અમલું કહ્યું છે” એવું વચન સાંભળીને

૫૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ખીને ધનપાળે પુછ્યું: “આ દહીં અયોગ્ય કહેાછો તેનું કારણ શું?” મુનિએ કહ્યું કે “એ સંબંધી તમારા બ્રાતાને પુછો.” તરતજ ધનપાળે દધિનું બાજન ગ્રહણ કરી શોભનાચાર્ય સમિપે લઈ જઈને પુછ્યું “આ દહીં અશુદ્ધ હોવાનું શું કારણ છે? લોકોને વિષે તો દધિ અમૃત તૂલ્ય કહેવાય છે. માટે જો આ દધિને વિષે તમે જીવ દેખાડો તો હું પણ આવક થાકું. નહીં તો હું જાણું છું કે તમે ફોગટજ લોકોને ફોગાડો.” આ પ્રમાણેનું બાઈનું વચન સાંભળીને શોભનાચાર્ય બોલ્યા કે—“હું એ દધિને વિષે જીવ દેખાડી આપીશ પણ તમારે તમારું વચન ધરાયર પાળવું.” ધનપાળે તે વાત કમુત્ત કરી એટલે આચાર્યે અળતો મંગાવ્યો અને તે દધિના બાજનનું મુખ ધરાયર બાંધ કરી એક છિદ્ર કરાવીને તે બાજનના છિદ્રની દુરતો અળતો ચોપડ્યો અને તે બાજન એક ક્ષણમાત્ર તકકે મુક્યું એટલે તે દધિના બાજનમાં કરેલા છિદ્રમાંથી નીકળીને અળતા ઉપર આવી રહેતા દધિ સદ્રશ ઉજ્જવળ રંગના અનેક જંતુઓ પોતે જોઈને ધનપાળને બતાવ્યા. ધનપાળ પણ તે ચાલતા જંતુઓને જોઈને મનમાં વિશ્વસ્ય પામ્યો સતો “આ જગતમાં જૈનધર્મને ધન્ય છે” એમ વારંવાર બોલવા લાગ્યો તેજ વખતે તેના ચિત્તને વિષે તત્વ ચિચિષ્ઠ સમ્યક્ત્વ પ્રગટ થયું. એટલે ગુરૂ મહારાજની પાસે તરતજ સમ્યક્ત્વ મૂળ બારત્રત અંગીકાર કર્યો અને પોતાના હૃદયને વિષે દેવ અરિહંત, ગુરૂ સુસાધુ અને ધર્મે શ્રીજીનેદ્ર ભાષિત એ પ્રમાણે પ્રમાણ કરતો સતો તેમજ કેવળ પંચપરમેષ્ઠિનું ધ્યાન ધ્યાતો સતો પરમ આવક થયો ત્યારથી ખીન ધર્મને ચિત્તમાં પણ ન ધારણ કરતો હવે. શોભનાચાર્યે પણ એ પ્રમાણે પોતાના બાઈને પ્રતિબોધ પમાડીને ગુરૂ મહારાજ સમિપે જવા વિહાર કર્યો.

હવે ધનપાળ પણ છયતનાએ કરીને ચતના કરતો સતો સુખે કરીને સમ્યક્ત્વાદિક ધર્મની આરાધના કરવા લાગ્યો. તેવા અવસરને વિષે કોઈ દુષ્ટ વિષે જઈને ભોજરાજ પ્રત્યે કહ્યું—કે “હે ત્વપતિ ! તમારો પુરોહિત ધનપાળ જિન શિવાય ખીન કોઈ દેવને નમસ્કાર કરતો નથી” રાજાએ કહ્યું—જો એમ હશે તો હું તેની પરીક્ષા કરીશ” એકદા રાજા મહાકાળને દેરે દર્શન કરવા માટે પરિકર સહિત જતો હવે ત્યાં રાજાએ મહાકાળને નમસ્કાર કર્યો પરંતુ ધનપાળે તેને નમસ્કાર ન કરતાં પોતાની મુદ્રિકાને વિષે સ્થિત એવા જિનબિંબનેજ નમસ્કાર કર્યો. એ વાત ભોજરાજાએ જાણી એટલે પોતાને રાજમહેલે આવીને ધૂપ પુષ્પાદિ પૂજા સામગ્રી મંગાવી અને ધનપાળને આદેશ કર્યો કે—“હું ધનપાળ, દેવપૂજન કરીને શિવ પાછો આવ.” ધનપાળ તરતજ ઉભો થયો અને પૂજા સામગ્રી ગ્રહણ કરીને દેવપૂજન કરવા ચાલ્યો.

જૈનધર્મોદય.

૫૭

જે રધર્મોદય.

વાંચનારને વિદિત છે કે : જૈનિક સુદત થયાલી બડીથી હું ઢીઆ પંથનું 'જૈનધર્મોદય' નામે ભારીકપત્ર ની જ છે. હું હકમત જૈનશાસ્ત્રથી વિપરીત છે એવો સર્વમાન્ય વાત છે; તેથી તેઓને હિતશિક્ષા તરીકે આ જોવાનીયાના ગયા વર્ષના ૭ મા અંકમાં યોડું વિવેચન કરવામાં આવ્યું હતું. પરંતુ તે લખાણ તેઓને રચીકર ન થતાં હુર્જનને આપેલી શિક્ષા જેમ ગુણને બદલે દોષરૂપે પ્રગટે તેમ થયું. અને તેથી તેઓએ પોતાના માગ-શર માસના અંકમાં અસલ બાળતોએ યુક્ત દ્વેષ પ્રેરિત કેટલુંએક લખાણ કર્યું. તેઓના એ લખાણનો ઉત્તર આપવા અમારો વિચાર ન હતો, કારણ કે તેઓને (હું ઢીઆઓને) શિક્ષા અર્થે ધણા અર્થો વિશિષ્ટ થયેલા છે; ધણા ભવભીર પુરુષો સમજીને સુમાર્ગ અહણું પણ કરે છે; જેઓને માત્ર મિથ્યાત્વનો ઉદય હોય છે તેઓને અર્થે ગમે તેટલા પ્રયત્નો કરીએ પણ તે નિષ્ફળ જાય છે; સુચ અને સુચનમોધી હશે તે સ્વયમેવ સમજશે એમ ધારી તે સંબંધે મૌન રહેવા ધાર્યું હતું પણ કેટલાએક ગ્રાહકોએ તેના લખાણનો વાસ્તવિક ઉત્તર આપવા વારંવાર સુચના કરી તે ઉપરથી આ નીચેનો ઉત્તર પ્રસિદ્ધ કરવો પડ્યો છે.—

'તમે 'ધર્મોદય' સદ્બોધ પ્રગટ કરવા નિમિત્તે સૂત્રોક્ત ભાવ આકર્ષણ કરી પ્રગટ કરો છો' એ અસલ છે કારણ કે જેનામાં સદ્બોધ નથી તે બીજાને ક્યાંથી આપશે મુલં નાસ્તિકુત: શાસ્ત્રા! વળી સૂત્રથી તમે વિરહ વર્તનારા છો એવું અનેક રીતે સાબીત થઈ ચુક્યું છે તેથી તમારે સર્વ લખાણ જૈનસિદ્ધાંતથી વિપરીત હોય છે. પૃષ્ઠ ૬૯ મે લખેલો શ્લોક તથા કૃત્વવાસુદેવ સંબંધી વર્ણન તમારા માનેલા બત્રીશ સૂત્રોમાં છેજ નહીં માટે એ તમારે સ્વકપોળ કલ્પિતલખણ તમનેજ બાધ કરતાં છે.

૭૦ મા પૃષ્ઠ ઉપર લખેલી સંસ્કૃત લીંડીઓ અશુદ્ધ અને શાસ્ત્રથી વિરહ છે. તપા નામ વિષે જે લખ્યું છે તે તમારી નિરંતર મૃધા બોલવાની ટેવ તથા દ્વેષી સ્વભાવ સુચવે છે. કારણકે તપાગચ્છ એ સુધર્મ સ્વામીથી અવિચ્છિન્ન આશ્યો આવતો માર્ગ છે. ગુણ નિષ્પન્નતાએ એ ગચ્છના જૂઠા જૂઠા નામ પડેલા છે. શ્રી જગચ્ચંદ્ર સૂરિએ બવજીવ આચાર્ય તપ કહ્યો હતો તે ઉપરથી રાણાએ તપસ્વી (તપા) ગચ્છ એ નામ

૫૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

સ્થાપન કર્યું છે? આલો લેખ ધણું અંધેમાં મોજાદ છે છતાં કોઈપણ વિદ્વાન પુરુષનાં જ્ઞાનનામાં ન આવે એવા જોડા અર્થ કરી દેવા આવથી હોય તેથી વિરૂદ્ધ હકીકત લખવી એ પોતાની મૂર્ખાઈ પ્રગટ થવાનું કારણ છે. આચારાદિ ગુણથી ભરપૂર ગણ્ય કહેવાય છે એ વાત કોઈ લખ્યાથી સિદ્ધ થવાની નથી. દુનીઆ આરાસા છે અને તેથી સર્વે વાત તાદ્દશ સૌના જાણવામાં આવી જાય છે. કવિ દલપતરામે વેનચરિત્રમાં લખેલી લીંટીઓ † તથા ખીન ધણા શોધકોના લખાણ એ વાતની સાક્ષી પુરે છે.

‘હિંસાથી ગર્ભિત ધર્મની પરપણા કરણુદાર, તથા તે ધર્મના ઉપદેશના દેવણુદાર, તથા તે કૃત્યમાં પ્રવર્તણુદાર તે સર્વ સ્વચંદ્ર કલિપત ધર્મનુયાયી છે’ આવું લખી ગયા ધાર્મિક થઈ જવાનો આડંબર ધારણ કર્યો છે પણ શબ્દ માત્રથી ધર્મ ધર્મ પોકારી તેથી વિરૂદ્ધ રસ્તે વસ્તવાથી ધાર્મિક થઈ જવાનું નથી. કારણ કે ‘તમારા ચોપાનીવાના ૫ મા અંકના પુઠા ઉપર ખુશખબર એ મથાળા નીચે લખ્યું છે કે ‘પુજ્ય શ્રી દીપચંદ્ર સ્વામીએ જોણુ સાત લીંટી ચોગાસુ કર્યું. દેશ પરદેશથી ધણુ આવક મુનિશ્રીને વાંદવા માટે આવતા હતા. હમણુ શ્રી માંડવીવાળા દોસી ભગવાનજી નથુભાઈની પવિત્ર પત્નિ સંતોકબાઈએ સંઘ કાઢી મુદ્રામાં લાલજી સ્વામીના, મેરખીમાં જીવણજી સ્વામીના દર્શન કરી લીંટીએ દીપચંદ્ર સ્વામીના દર્શન કરી અમુલ્ય લાભ લીધો છે. અહીંથી વઢવાણ કાંપમાં સાધુશ્રીના દર્શન કરી શ્રીનગર દેવચંદ્ર સ્વામીના દર્શન કરવા ગયા છે વિગેરે-’ ઉપર પ્રમાણે સંતોકબાઈ વિષે જે હકીકત અને મહિમા તમે લખ્યો છે તે શું વિચારી લખ્યો છે? તમારા મત પ્રમાણે તો એ પ્રમાણે સંતોકબાઈએ સંઘ કાઢવાથી મહા પાપ બાંધ્યું છે છતાં તમે તેના તેવા કાર્યની અનુમોદના કરો છો એ પોતેજ પોતાના પગ ઉપર કુવાડો માર્યો જેવું કરો છો. વળી આશ્ચર્યની વાત છે કે તમારા તે તે સાધુઓ જેઓ દયાનું સ્વરૂપ જાણ્યા વગર દયા દયા પોકારી રહ્યા છે તેણે પણ એ બાઈને હિંસાની ક્રિયા કરતા અટકાવી નહીં. આ ઉપરથી અમે તો એમજ સમજીએ છીએ કે એ બાઈએ જે કાર્ય કર્યું તેમાં તમારા સ્વામીએ કોઈ લાભ જાણ્યો હશે. કારણ કે લાભ જાણ્યા વગર એવી ક્રિયા તેઓ ને કરવા દેતો તે પાપના ભાગીદાર પણ તેઓ થાય.

તેવીજ રીતે તમારા (૧૧) મા અંકમાં ‘દિક્ષા ઓચ્છવ’ એ મથાળા નીચે લીંટી તથા લાકડીયાના ખબર વિસ્તારથી લખ્યા છે. એમાં પણ તમે દિક્ષા લેનારના મોટા આડંબરથી ચઢાવેલ ટુલેકાં સંખ્યાથી લખ્યા છો, અનુમોદના કરો છો વિગેરે ઘણી બાબત લખી છે. વિચારો કે તેવી રીતે ટુલેકા વિગેરે ચઢાવવાથી કેટલી હિંસા થઈ હશે? તમે વળી તે-

* જુઓ જૈન ધર્મ પ્રકાશ પુ. ૩ જાનું પૃષ્ઠ ૩૭. † જુઓ પુ. ૨ જાનું પૃષ્ઠ ૧૦૭.

જૈનધર્મોદય

૫૯

ના કાર્યની અનુમોદના કરે છે તે ઉપરથી ન્યાયી જનો તેા પ્રત્યક્ષ સમજે છે કે મતકદાચદથી તમારું બોલવું જુદા પ્રકારનું થાય છે અને વર્તણૂક જુદા પ્રકારની હોય છે. માટે અંતઃકરણમાં સમજતાં જતાં તથા એવા પ્રકારની ક્રિયાઓ આદર સહીત કરતાં છતાં ઉપરથી વિરૂદ્ધ પ્રશ્નણા કરે છે એ તમને મિથ્યાત્વથી યથેચ્છ આચ્છાદન નજાયે છે. માટે એ વિષે મનમાં પક્ષપાતનો ભાગ કરી વિચારી જો જો એટલે સહ્ય ધર્મ શું? ધર્મની વ્યાખ્યા શું? વિગેરે સમજાશે.

૭૧ પૃથ્વા પ્રકાશ વિષે જે લખે છે તે તમને પોતાનેજ લાગુ પડે છે કારણ કે ઉપરની હકીકતથી જણાય છે કે તમારા નેત્રમાં કોઈ જુદાજ પ્રકારનો દોષ છે કે પ્રત્યક્ષ રીતે તમારી વર્તણૂક જે માર્ગ સુચવે છે તે માર્ગ ચક્ષુ-હૃદયચક્ષુ-થી તમે જોઈ શકતા નથી.

૭૨ મા પૃથ્વા એક પારિઆદ્રમાં તમે લખો છો કે ‘હમારો (હું-હીઆનો) મત તમે (તપાગન્ધીય) આધુનિક વાપતનો લખો છો વિગેરે’ અમારું લખવું સત્ય છે. કારણ કે તમારો મત હમણાંજ પ્રગટ થયો છે, તમારો આદ્ય ગુરૂ કોઈ નથી, કેવળ સમુદ્ધિગ છે એ સંબંધી તમારાથી ના પાડી શકાય તેવું નથી અને તે વિષે તમે ના પાડતા પણ નથી. તેને જાહેર તમે અમારા પીળા વસ્ત્રને ધારણ કરનાર માર્ગ સંબંધી લખી સૌને તમારી માતિમાં મેળવવા જાઓ છો તે અસત્ય છે. કારણ કે અમારે તો આદ્યગુરૂ છે અને શ્રી મન્મહાવીર સ્વામીથી લઈને આજ પૂર્વે અખંડ પટ્ટાવળી ચાલી આવે છે. પરંતુ તમારો મત ચલાવનાર ધર્મદાસને તો કોઈપણ ગુરૂ નહતો એ તમે પોતે પણ માન્ય કર્યું છે. આગળ તમે લખો છો કે ‘જેમ જુના રસ્તામાં ખાડા પડી જાય અને નવા રસ્તા કાઢે તે વીજ રીતે અમારો (હું-હકનો) મત છે, એ દ્રષ્ટાંત જે તમે ખરું માનતા હોતો તમારા મતમાં ખાડા પડનાથી બીજાને નવા રસ્તા રૂપે તેરાપંથ કાઢ્યો છે તેથી તમારે તે માર્ગ અંગીકાર કરવો જોઈએ તથા તેને સત્ય માનવો જોઈએ. અને જે એ પ્રમાણે નહિ માનો તો ન્યાયી માણસો તો તમને મુધાવાદી અને ઢંગ ધડા વગરનું બોલનાર અને લખનાર સમજાશે. બાકી એટલું તો ખરું છે કે અગ્નિરથની સડકમાં વરસાદ આવવાથી કોઈસ્થળે ખાડા પડી જાય તો તે સમારવામાં આવે પણ ઉન્માર્ગે ગાડી ચલાવવા જાય તો તે ઉધી વળી તુકશાનજ થાય એવી રીતે તમારા ગુરૂઓએ ઊન્માર્ગજ ચક્રણ કર્યું છે અને તેથી તમને પ્રત્યક્ષ જિનારા ભંગ કરવા રૂપી તુકશાન થયું છે.

વળી તમારા મત પ્રવર્તાવનારને કોઈ ગુરૂ નહતો તેથી તે જૈનરીતિ-થી વિપરીતજ છે તોપણ તમે એ વાતને વાનગી કરાવવા અંગારમર્દના ચાર્યનું દ્રષ્ટાંત આપો છો પરંતુ તે તમનેજ બાધકતા છે કારણ કે અંગારમર્દનાચાર્યના ક્ષિપ્રોને માથે તો અંગારમર્દનાચાર્ય ગુરૂ વિદ્યમાન હતા કે

† શ્રી મન્મહારાજ શ્રી આત્મારામજી કૃત જૈન તત્ત્વાદર્શ ગ્રંથનો પ્રસ્િદ્ધ ૧૨ મો જુઓ. તેમાં સંપૂર્ણ પટ્ટાવળી લખેલી છે.

૬૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

જેને ખોટા જાણી તેઓએ તજ દીધા હતા. પરંતુ ધર્મદાસજીને માયે તો અંગારમદનાચાર્ય સમાન ખોટા પણ ચુર નથી કે જેને વોસરાવીને તેમણે સાચો માર્ગ અંગીકાર કર્યો હોય. માટે અમે તમને ચુરવિનાના કહીએ છીએ તે સત્ય છે. તે સાથે તમારો મત પણ જૈન સંપ્રદાયનો નથી કિંતુ જુદાજ પ્રકારનો છે કારણ કે જૈન સંપ્રદાયમાં એવો કોઈ પણ નિયમ નથી કે જે નિયમને અનુસરી ગૃહસ્થી ધર્મ ચલાવે, અને તમારો મત ગૃહસ્થીનો ચલાવેલ છે એવો સિદ્ધ છે, x માટે એને જૈનસંપ્રદાયમાં ગણાય નહિ. તમે અંગારમદનાચાર્યના શિષ્યોતું દ્રષ્ટાંત લખ્યું તે ખત્રીશ સૂત્રોના મૂળ પાઠમાં તો કોઈ પણ સ્થળે નથી અને તમે લખો છો તેથી તમે પ્રતિષ્ઠા બ્રહ્મ છો એવું સ્વયમેવ ખીન્નને દર્શાવે છે; કારણ કે ખત્રીશ સૂત્રો મૂળથીજ માનવાની પ્રતિષ્ઠા કરી આગળ પાછળના ખીન્ન શાસ્ત્રોના ઉદાહરણ લખો છો એ ઉપરથી તમે ઉત્સુક બાપી છો એવું પણ સાખીત થઈ જાય છે. તમે લખો છો કે 'સૂત્રચંચના' વખતે નિર્યુક્તિ ગણધર કરી હોય તો કે ખોટો તેને સૂત્ર તુલ્ય માનીયે—નિર્યુક્તિ ગણધર મહારાજને ન કહી હોય તો ગણધર મહારાજના કથન કરેલા ભગવતી, સમવાયાંગ, નંદિ, અનુયોગ દ્વારદિ સૂત્રોમાં તે સંબંધી પાઠ ક્યાંથી હોય? પરંતુ તે તે સૂત્રોના મૂળ પાઠમાં નિર્યુક્તિ સંબંધી કથન વિદ્યમાન છે. વિચારો કે નિર્યુક્તિ ગણધર મહારાજને કથન કરી ન હોય તો સૂત્ર ચંચન વખતે ગણધર મહારાજને મૂળ પાઠમાં નિર્યુક્તિ કથન કરવાનું કારણ શું હતું? માટે એવો નિશ્ચય છે કે નિર્યુક્તિ ગણધર મહારાજની કથન કરેલી છે. તમે સિદ્ધાંતશ્રિતતા માનવાવાળા નથી પરંતુ તેથી વિપરીત માનવાવાળા છો કારણ કે સિદ્ધાંતમાં લખેલી અનેકવાત તમે માન્ય કરતા નથી, તથા તમે માનેલા ખત્રીશ સૂત્રોમાં ન હોય તેવી ઘણી બાબતો માનો છો. એમાં કોઈ પણ પ્રકારનો તમારો નિયમ નથી. પાંચમા આરાના હુરધર, ખીતાર્ય, હર્વ વિદ્યાનો જેની પ્રશંસા કરે છે એવા બદમાહ સ્વામી. કનકરાતિ વાચક, દર્શક સુરિદ દેવવિગ્નલક્ષ્મ્યાશ્રમણ, અજિત દેવવિગ્નલક્ષ્મ્યાશ્રમણ, સેનદિવાકર, જિનજીવ ગણી લખાવણ, તેમજ મોળવ, પત્રોત્તર, ઉપાધ્યક્ષ વિદેશે મહાત્મ પાડેલા અત્યાચાર્ય વગેરે ન માનવ અને જેના દરેક નમન પ્રત્યાર વિરોધે. જેન નતથી વિપરીત, કલ્પસ્થી ભરપુર એવા ધર્મદાસ વિગેરેનું કથન માનવું એ તમારી ખુશી! તમારું હોપણ! અને તમારી વિદ્વતા! તેની પ્રશંસા કરવા કોણ સમર્થ થાય!!!

દ્રૌપદિ સંબંધિ લખાણનો તમે જે બિત્તર લખ્યો છે તેમાં તમારી વિદ્વતા કેવી હજકાઈ ગઈ છે એ કોઈ વિદ્વાન પાસે અને વિષય વંચાવી ખત્રી કરો એટલે સમજશે. જરા વિચારો તો ખરા કે સંસારીક કાર્યનું

+જૈનતત્વ દર્શ તથા સમકિતસલ્લોહારમાંએ સંબંધી હકાકત જુઓ.

+જુઓ સમકિત સલ્લોહાર પૃષ્ઠ ૩૫.

*જુઓ સમકિત સલ્લોહાર પૃષ્ઠ ૨૪.

જૈનધર્મોદય.

૬૨

જ્યાં પ્રાધાન્ય હોય હાં પણ જોના - હૃદયની અંદર ધર્મકાર્ય રમી રહે તે માણસને ધર્મચુસ્ત માણસો કે તેથી વિરુદ્ધ માણસો? તમે પોતે જ વિવાહને દિવસે ઉપવાસ કર્યો હોય તો તેથી પુન્ય માનો કે પાપ? એ ધર્મની દ્રઢતા માણસ કે અદ્રઢતા? વળી લખો છો કે 'દ્રૌપદિનું કાર્ય અભયદેવસૂરિએ પણ સાતાછની ટીકામાં સંસારિક હેતુમાં ગવેણું છે' એ તમારું લખવું તદ્દન અસલ છે. એ પ્રમાણે અભયદેવસૂરિએ સાતાછની ટીકામાં કહ્યું જ નથી છતાં એમ લખી તમે તમારી નિરંતરની અસલવાદી ટેવ-ભોળા લોકોને દસાવવાની જાળ-સૂઝરી છે. જે સલ હતું તો સાથે તે પાઠ લખવો હતો.

સૂરિયાબની ક્રિયા પરંપરાની કુલાશ્રિત કહી તેથી પુન્યબંધન થાય નહિ એમ ઠરાવો છો પણ ભગવંતની પૂજાથી રાયપસેણી સૂત્રમાં પાંચ પ્રકારના કૃપા બતાવ્યા છે તેમાં પુન્યબંધ અને મોક્ષકૃપા બતાવ્યું છે. એવા પાઠ ઉપર ધ્યાન ન આપતા ઉત્તમ અને પુન્ય પ્રાપ્તિના કાર્યોનો, કુળાચારમાં ગણી નિષ્કૃષ્ણ ઠરાવવા પ્રયત્ન કરો છો. એ કેવી વિપરીતતા! આ ઉપરથી એમ સમજાય છે કે તમે પોતે હુઢીઆ છો અને તમારા અત પ્રમાણે પોસહ પ્રતિક્રમણ વિગેરે ક્રિયા કરવી એ તમારું પરંપરાનું કુળાશ્રિત કાર્ય છે તો તેથી તમને પોતાને કાંઈ પુન્ય નજ થાય એમ તમારું માનવું છે અને તે સાથે કાંઈ માણસ પોતાના કુળાશ્રિત પાપકારી કાર્યો કરે તો તેને પાપ પણ ન લાગે. આ તમારા મનના તત્વની બલીહારી!

શ્રાવકને સૂત્ર વાંચવાના નિષેધ સંબંધી તે તે સૂત્રોના પાઠ સમકીત સંસ્પેક્ષાર્થમાં બતાવેલા છે.*

નદિસૂત્ર સંબંધી તમે જે લખો છો તે કેવળ જૈન સંપ્રદાયથી અપરીત છે. એ ઉપરથી નદિસૂત્રને તમે નથી માનતા એમ બતાવી બિપિ છે. કાસ રત્નની તમને પરીક્ષાજ નથી નહિ તો અસલ બાબત ઉપર ધ્યાન નયજ નહીં. આવીજ રીતે તમને કાવ્ય છે કે જોમાં પોતાને વિરુદ્ધ પડતી હકીકત આવે કે તે 'નથી માનતા' અથવા 'ખોટું છે' એમ કહી દેવું મરુ. શુદ્ધ શ્રદ્ધાવાળા માનુષ તે પોતાને સંસ્થ માનશે નહિ. મહાનિષેધ સૂત્ર સંબંધી જે માણસ છે તે તદ્દન ખોટું છે. એવા પાઠ હોય તો તમે પ્રગટ કરાવો એકલે તમારી સલાતા માણસો.

ચિત્તાત્તજ્ઞાન નામ્યુપવાત્કઃ કકારોગુણપ્રતિષેધાર્થઃ ચેતતીતિ ચિત્તઃ ચિત્તસ્યભાવશ્ચૈત્યઃ આ તમારું લખાણ શાસ્ત્રના નિયમથી વિરુદ્ધ છે કારણ કે ભાવમાં પ્રત્યય લાવી નપુંસકની જ ગણે પુલ્લીંગ શબ્દ બનાવી દીધો છે. બાકરણ બધા બિના આવી પડિતાઈ સા માટે પ્રગટ કરો છો? ચૈલ શબ્દના એકસો બાર અર્થ કયા કોષમાં લખ્યા છે તેનું નામ તો લખ્યું નથી. અમે તમારી પાસે કોષનું નામ અને શું શું અર્થ થાય છે એ સંબંધી ઉત્તર માગ્યો હતો એ ઉત્તર તો તમે આપ્યો નથી. ખેર હવે (૧૧૨) લખ્યા છે તે જો સલ હો.

* શ્રાવકને સૂત્ર વાંચવાના નિષેધ સંબંધી વિષય જુઓ.

૬૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ય તો કાપના નામ સાથે તે સંબંધી તે કાષ્ઠ મધ્યેનો પાઠ પ્રગટ કરજો. તે સાથે ચૈલ શબ્દનો તમે સાધુ અને શાન એવો અર્થ કરો છો તે સત્ય હોય તો કાઈ વિદ્વાન વ્યાકરણ શાસ્ત્રી પાસેથી તે સત્યતા સંબંધી લખાવી પ્રગટ કરજો. સિદ્ધાંતન શબ્દનો અર્થ લખી ઠાણાંગ સૂત્રની સાક્ષી આપો છો એ ખોટું છે કારણ કે ઠાણાંગ સૂત્રને એવો ઠાણે સિદ્ધાંતન સંબંધી પાઠ છે તેની વૃત્તિ મધ્યે અભય દેવસૂરિએ એવો અર્થ કર્યો છે કે “સિદ્ધાંતિ શાશ્વતાનિ સિદ્ધાંતાંવા શાશ્વતાના મર્હત્પ્રતિમાનામાયતનાનિ સ્થાનાનિ સિદ્ધાંતનાનિ. ઉક્તંચ ॥ અંજળ ગપવ્વયાળં સિહરિતલેમુહવં-તિપત્તેયં અરિહંતાયયળાઈં સીહનિસાયાઈં તુંગાઈં ॥ ૧ ॥” તમે સત્ય છો કે અસત્ય એ આ ઉપરથી વિચારી જો જો. વધારે શું લખવું? તમારી આવી ગપ્પા મારવાની દેવધી અમને આશ્ચર્ય થાય છે.

મહિયા શબ્દનો અર્થ સત્ય કરો છો પણ તે પ્રમાણે વર્તતા નથી એટલે બાવાર્ય સ્વકપોળ કલ્પિત લખો છો જે કે કાઈ પણ જૈન શાસ્ત્રમાં છે નહિ.

સભા કરવા સંબંધી મુદ્દાની વાત છે તેતો ઉઝાવી દીધી છે. અમને તો એ સમતાજ છે. અમે તો એ પ્રમાણે બનશો તો ધણા સતોષ થશે એમ જણાવ્યું હતું પરંતુ મનમાં દગો એટલે તમને સારું સુઝતું જ નથી. જો શુદ્ધ શ્રદ્ધા હોય તો ચર્ચા કરી સત્ય બાબત જાહેરમાં આણવા શું હરકત છે? એવે સમયે વિપરિત વર્તણુંક કોની થાય છે એ સંજીયામાં પચેલી સભા સંબંધી હેવાલ જે ત્યાંના શાસ્ત્રીઓની સહી સોજી અમે છાપ્યો છે તે વાંચી જોજો.

તમે કરેલા પ્રશ્નોના ઉત્તર નીચે પ્રમાણે—૧ સમ્યક્કેશલ્યં સ-

મ્યક્કેશલ્યં, સમ્યક્કેશલ્યસ્યોદ્ધાર : સમ્યક્કેશલ્યોદ્ધાર : આ નામ વ્યાકરણની રીતે ઉપર પ્રમાણે સિદ્ધ થાય છે અને એ નામ સત્ય છે. જો અસત્ય ખાસે છે તેના બિચારના કારણે રોગ છે કારણ કે સમ્યક્કેશલ્ય અને શલ્ય એ ભેદે પરસ્પર વિરુદ્ધ છે એમ તમે લખો છો પરંતુ એની ભિન્નતાવળા એ શબ્દોનો એકત્ર બાવ જાહેરમાં થાય છે. જેમ દુધ અને ઝેરને ભિન્નતા છે છતાં દુધમાં ઝેર ભરેલું હોય તો દુગ્ધે વિષ એમ કહેવાય છે આવા ધણાં દૃષ્ટાંતો છે.

૨ ઉપલા ગુણઠાણા વાળો નય અને અપેક્ષાવડે કરીને નીચલા ગુણઠાણા વાળાને પણ નમસ્કાર કરે. જેમ શુર નમોલ્લોષ સવ્વસાહુળં એ પદ કાઢીને ચેતાના શિષ્ય સાધુને પણ નમસ્કાર કરે છે.

૩ અમે પ્રતિમારૂને નમસ્કાર કરીએ છીએ તે ચેતાનાં ઈષ્ટદેવનો આરોપ કરીને કરીએ છીએ એ કારણથી અમે અમારાં ઈષ્ટદેવને જ નમીએ છીએ.

૪ ત્યાગી ભોગીબાવ પ્રતિમામાં છે નહીં. ત્યાગીભોગી બાવની જે કલ્પના છે તે અમારા મનની છે બપારે અમારો સુધારો ત્યાગી

જૈનધર્મોદય.

૬૩

ભાવથી થાય ત્યારે ત્યાગી પણાની કલ્પના કરીએ છીએ ને જે વખતે ભોગીભાવથી થાય ત્યારે ભોગીભાવની કલ્પના કરીએ છીએ.

૫ ત્યાગીમાં શ્રેષ્ઠ શ્રી તીર્થેકર ભગવંત છે તેની છદ્મસ્થ, કેવળ અને સિદ્ધ એવી ત્રણ અવસ્થા છે તેમાંની યથાયોગ્ય સમયે યથાયોગ્ય અવસ્થા કલ્પીને તે અવસ્થાને યોગ્ય નિમંત્રણ કરવામાં આવે છે. ત્યાગી અવસ્થામાં ભોગની નિમંત્રણ કરવામાં આવતીજ નથી.

૬ પ્રતિ હોય તે પ્રતિનેજ નમસ્કાર કરે અને કોઈ નયને અવલંબીને અપ્રતિને પણ નમસ્કાર કરે.

૭ ભગવંતની સ્થાપનાને અમે નમસ્કાર કરીએ છીએ અને દ્રવ્ય સિંગીને નથી કરતા તેનું કારણ એ છે કે દ્રવ્યસિંગીએ દુષણે કરીને સંયુક્ત છે.

૮ પ્રશ્ન વ્યાકરણનો પાઠ લખ્યો છે તેના ભાવાર્થ તમારા હૃદયમાં જે વર્તે છે તેણે કરીને તો તમેજ નરકગામી છો કારણ કે તમે ધનને વાસ્તે, કામને વાસ્તે અને ધર્મને વાસ્તે-ત્રણેને વાસ્તે-હિંસા કરો છો. ધર્મને વાસ્તે હિંસા કરો છો તેના દૃષ્ટાંતમાં તો પૂર્વે તમે લખેલા સંતોકબાઇ-એ ધર્મને વાસ્તે સંધ કાઢીને હિંસા કરી તથા તમારા સાધુઓ અને આરજીઓ વિહાર કરે છે, નદી ઉતરે છે વિગેરે કાર્યમાં ધર્મને વાસ્તે હિંસા કરે છે. માટે તમારે તો ખીજ ગતિનો સંભવજ નથી અને અમે તો સદરહુ પાઠની પૂર્વે લખેલા તે કર્મના અધિકારી જે છે તેને જાણીએ છીએ તેથી અમને તો કાંઈ તે પાઠ બાધક કર્તા નથી.

૯ આચારાંગ સૂત્રનો જે પાઠ લખ્યો છે તેના અર્થ પ્રમાણે તો તમારા સાધુ સાધ્વી, શ્રાવક કે શ્રાવીકા કોઈ સમકિત ધારી નથી એમ સિદ્ધ થાય છે કારણ કે તે પાઠમાં તો સ્પષ્ટ લખ્યું છે કે સમકિતિ જીવ પાપ ન કરે અને તમે તો સૌ પૂર્વોક્ત પ્રકારે તેમજ ખીજ અન્ય પ્રકારે પાપ કર્મ કરો છો. અને અમે તો તે પાઠના ભાવાર્થને પચાંચી અનુસારે જાણીએ છીએ કે તો કેના સમકિતપાતાની વાત છે તેથી અમારે તે પાઠ બાધકારી નથી.

૧૦ નિલેપા વસ્ત્રમાં ફોળ છે અને કોઈ નિલેપા કર્તામાં પણ હોય છે.

૧૧ નિલેપા સ્વયમેવ થાય છે અને કર્તાના બળથી પણ થાય છે.

તમારા લખાણ સંબંધી વિવેચનની અહીં સમાપ્તિ થાય છે. વિશેષે લખવાનું એટલુંજ કે આવા વાદ સંવાદ ફોગટ લખી મતસિક્ષણમાં ખીજ ઉપયોગી વિવચને અટકાવવા અમે નાખુશ છીએ. માટે ફરીથી તમારે એ સંબંધી લેખી વાદ ન ચડવું. જે મરજી હોય તો સમા કરવા યત્ન કરો. જેથી સર્વ શાંતિથી સસતા પ્રગટ થાય. તે સાથે તમે પોતેજ વિચાર કરી નિર્મળ દ્રષ્ટિથી અવલોકન કરશે તો સુમાર્ગ પ્રાપ્ત કરવાના મણા સાધન છે. તમારા મૂળ પુરે જૈન માર્ગ ઉપર વિપરીત ભાવ થવાથી તમે મત કાઢવા વિચાર ધારેલો અને તે સંબંધે તેણે જૈનપ્રતિમાનો નિષેધ કર્યો. પોતાનો આ હેતુ ફળીભૂત કરવા તેણે કેટલાએક સૂત્રો પણ નિષેધ્યા. સૂત્રો તો સર્વે ગાન્યજ છે. અમુક સારા અને અમુક નહીં સારા એમ કહેવું એ

૬૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

જૈન સંપ્રદાયને ઊત્થાપન કરવા જેવું છે. જે હોય તો સર્વે સારા અને માન્યજ હોવા જોઈએ. આમ જીજ્ઞા સૂત્રો તો નિષેધ્યા પણ પંચાંગીથી તેવું પોક્ષણ ઊધાડું થાય તેથી તેનો પણ નિષેધ કર્યો. જે વિચારશે તો પ્રત્યક્ષ સમગ્રજે કે નિર્યુક્તિ, ટીકા પ્રમુખ માન્ય નથી એમ કહેનાર તમારા સર્વ સાધુઓ તે વાંચીનેજ મૂળનો અર્થ સમજે છે. એટલુંજ નહિ પણ તે નિર્યુક્તિ, ટીકા પ્રમુખના રચનાર મહા ધુરંધર વિદ્વાનો હતા. આ સર્વે જાણત ધ્યાનમાં ન લેતાં પોતાનો હેતુ સફળ કરવા તે તે ધુરંધર આચાર્યો અને પૂર્વધરની નિંદા સાથે નીર્યુક્તિ પ્રમુખનો નિષેધ કર્યો, એટલેથી પણ સિદ્ધિ થાય તેવું થયું નહીં ત્યારે માનેલા જત્રીસ સૂત્રોમાં જ્યાં જ્યાં તે સંબંધી હકીકત હતી ત્યાં ત્યાં પાંડ ફેરવવા માંડ્યા અથવા વ્યાકરણ, કોષ અને રીતિથી વિરુદ્ધ અર્થ કરવા માંડ્યા; પણ એ વાત વિદ્વાનો પાસે ચાલતી નથી.

આ સંબંધી પુષ્કળ વિવેચન દ્રષ્ટાંત પુરાવ સાથે દર્શાવેલ સદ્ગોદાર અને તેની પ્રસ્તાવનામાં કથન કરેલ જીન મતમાં છે સ્પષ્ટી જોઈ લે. જે એટલે જાત્રે થયો.

પ્રલક્ષ પુરાવ ત્રણ છે—જ્યાં જ્યાં સમા થાય છે ત્યાં તમારા મતના મુખ્ય પુરોષોને પોછા પડી નિરંતર—થવું પડે છે—થવું પડ્યું છે. તેના જે ચાર દ્રષ્ટાંત મોજુદ છે જે કે અમે ઘણે સ્થળે દર્શાવી ગયા છીએ.

ખીજું ઘણા સુલભ જોધી, ભવભીર પુરોષ તમારા મતના હોઈને સ્વયમેવ શંકા પડવાથી સૂત્રોમાં કથન કરેલી જાણત વિચારીને—જીન-ઓના સમગ્રવવાધી—તમારો મત જોટો સમજી તેનો ત્યાગ કરી શુદ્ધ માર્ગ આંગીકાર કરે છે. જેમના નામો જણાવી ગયા છીએ તમે જાણો છો—અને હાલનો તાજો દાખલો આમારો ગયા આક્રમાં પ્રગટ થયો છે.

ત્રિજું જૈન પ્રતિમા અને જૈનમંદિર ઘણા પ્રાચીન વખતના દ્રષ્ટિ ગત થાય છે જે વખતે કે પૂર્વધર અને ધુરંધર આચાર્યો વિદ્યમાન હતા. એટલુંજ નહિ પરંતુ હમણાં મથુરાના પ્રાચીન સ્થળોમાંથી પ્રાપ્ત થયેલી પ્રતિમાઓના શિક્ષાલેખ વિદ્વાન ઈંગ્રેજ યુવર સાહેબ તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલ છે તે ઉપરથી તે પ્રતિમામહાવીરસ્વામીના યજ્ઞ આગકની અને તે વખતની સાખીત થાય છે. વિચારો જ્યારે ભગવતના સમયમાં પ્રતિમા હતી અને જૈન મંદિરો હતા ત્યારે સર્વ જૈન સંપ્રદાયોને એ વાત માન્ય છે.

આ સર્વ હકીકત ઉપરથી નિષ્પક્ષપાતપણે સાર મદદ કરી તમારા હૃદયમાં અંકિત કરજો જેથી કલ્યાણને પાત થશો.

* શ્રીનમહારાજ શ્રી પુરેરાયજી, મુળસદજી મહારાજ તથા સુનીરાજ શ્રી આતમારામજી વિગરે.

* જુઓ જૈનધર્મ વિપવિક પ્રશ્નોત્તરમાં ૧૫૬ પૃ.

જાહેર ખબર.

શત્રુજયના નકશા—ચિત્રેલા, સુખી કપડા સાથે છંપાઈ તૈયાર થયા છે કિંમત રૂ ૧) પોસ્ટેજ જુદું.

જૈનકલ્પ વૃક્ષ—ઋષભદેવ ભગવાનથી આજ પૂર્યત પદ્મવલી શ્રી મન્મહારાજ શ્રીઆત્મારામજી (આનંદ વિજયજી) કૃત તે સાથે જેમના અરસામાં જે જે નવા મત પ્રગટ થયા હોય તે સંબંધી પણ વિસ્તાર છે. કિંમત રૂ ૧ પોસ્ટેજ જુદું.

અઢીદ્વીપ સંબંધી વૃત્તાંત—અઢીદ્વીપ સંબંધી તમામ પ્રકારની ચિત્રો સહીત સમજાવતી; ચાર ગતિના જીવોના ભુવન, આયુષ્ય વિગેરેની વિસ્તાર યુક્ત હકીકત તથા યત્રો અને બીજી કેટલીએક શાસ્ત્રોક્ત વાતોના સંગ્રહવાળી કિંમત રૂ ૨) પોસ્ટેજ જુદું.

એ અને બીજી તમામ પ્રકારની જૈનધર્મની ચૈત્યડીઓ વ્યાજબી કિંમતે અમારી ઓફીસમાંથી મળશે. પરદેશવાળાને રૂપાણ રસ્તે મોકલવામાં આવશે.

પુસ્તકની પહોંચ.

સહુપદેશમાળા—નીતિના વિષયો ઉપર જ્ઞાન, ગમ્મત તક અને સહુબોધ આપનારી વાર્તાઓના સંગ્રહની ચોપડી તેના કત્તા રા. મોતીલાલ મનસુખરામ શાહ તરફથી અમને ભેટ દાખલ મળી તે હર્ષથી સ્વીકારીએ છીએ. આ ચોપડી દરેક મનુષ્યને વાંચવા લાયક છે. દરેક શિક્ષા વિષયો ઉપર સારી રીતે વિવેચન ગણિત વાર્તાઓ નાંખી છે. જેથી વાંચનાર સહુલાઈથી બોધ ગ્રહણ કરી શકે છે. છેવટેની વાર્તામાં વૈરાગ્ય સંબંધી ઠીક પાંખણ કર્યું છે. કિંમત ખારૂઆના છે વિદ્યાર્થી અને લાયબ્રરીઓને મારે નવ આના છે.

ચાહકોને સૂચના.

દર માસે ચોપાનીયું આપવા હાથમાં આવે છે છતાં લ-
વાજમ મોકલવાને સાંભરતું નથી એ દિલગીરીની વાત છે. ચા-
લતા વર્ષનો આ ચોથો અંક બહાર પડ્યો. તે લવાજમ મો-
કલવામાં હવે હીલ ન થરી નોંધો. 'વહેલું મોડું' મોકલવું તો
છેજ ત્યારે આવા કામમાં આળસ અને પ્રમાદ કરવો એ હા-
નીકારક છે. વળી આપ જાણો છો કે ચોપાનીયાનો આધાર લ-
વાજમ ઉપર છે.

કેટલાએક ચાહકો પાસે તો એક વરસ ઉપરાંતનું એટલે
એ, ત્રણ ચાર ને પાંચ વર્ષનું લવાજમ લેણું છે. તેવા માણ-
સોને શું લખવું? વારંવાર ચોપાનીયામાં સૂચના આપવામાં
આવે છે, દરવર્ષે ઉર્બરાણીના કાગળ લખવામાં આવે છે છતાં
પણ લવાજમ મોકલવાને આંખ ઉઘડતી નથી એ કેવું દિલગી-
રીકારક કહેવાય. તેવા સાહેબોએ હવે જરૂર ધ્યાનપર લઈ લ-
વાજમ મોકલી આપવું.

તાંત્રી

“એંગ્લો વર્નાક્યુલર પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ.”

ઉપરના નામનું છાપખાનું થોડી મુદત થયાં અમેએ અમદાવાદમાં
પાનકારને નાકે ધાંચીની વાડીમાં ઉઘાડ્યું છે. સાંચા, ટાઈપ, વિગેરે તદ્દન
સર્વ સામન નવોજ છે. અમારા પ્રેસમાં ઇંગ્લેશ, ગૂજરાતી, બાળખોધી, વિગેરે
સઘળું કામ થાય છે. ત્યાં ઘણીજ સારી રીતે અને કીફાયતથી તેમજ
મોગેલી મુદતમાં કરી આપીએ છીએ. માટે જે સાહેબોને કાંઈ છપાવવું
છે તેમણે નીચે સહી કરનારને મળવું અથવા પત્ર લખવો.

અમદાવાદ.

નથુભાઈ રતનચંદ મારફતે આ.
એંગ્લો વર્નાક્યુલર પ્રિન્ટિંગ પ્રેસના માલિક.